

още повече, че зимата тогава е била люта. Мухамедъ едвали е щѣлъ да се върне наскоро въ Одринъ, ако на оргиитѣ му не е попрѣчилъ голѣмиятъ студъ и роптанията на свитата му. Когато високитѣ му съвѣтници му внушили да се прибере въ Одринъ, султанътъ иронически забѣлѣжилъ, „че прѣдложението имъ е дѣйствително благоразумно“. Отъ Ямболъ съ цѣлия си ескортъ той пжтувалъ цѣли 20 часа на конь безъ да слѣзе отъ него. (ib. XI, 251). Обаче ни умора, ни студъ му попрѣчили да продължи лова си при приближаването на Одринъ около селата Факла (днешното Фикелъ, византийското Вукелисъ) и Kod-Kiasî, вѣроятно Кади-Къой, подъ Факла и на з. отъ Одринъ, между Ямболъ и Одринъ (между Марица и Тунджа). Види се по пжтя между Ямболъ и Одринъ Мухамедъ е приелъ руския посланникъ (30 мартъ 1668, ib. XI, 257) ¹⁾.

Но какъ сж се извършвали тия нескончаеми ловове, главната „операционна база“ на които е била югоизточна България, частно ямболско и покрайнинитѣ на Сливенъ (Ismila), кждѣто е идвалъ самиятъ Мухамедъ?

Ловътъ у турцитѣ, както забѣлѣзва Досонъ, не е обикновенно явление. Султани-авджии въ турската история се четатъ на прѣсти, и най-виднитѣ отъ тѣхъ сж Баязидъ I, Сюлейманъ Велики и Мухамедъ. Споредъ туй, което историята е сварила на бѣгло да отбѣлѣжи, Мухамедъ не е можелъ безъ ловъ и по цѣли години е липсвалъ отъ Ц-дъ все по това развлечение. Западната литература е доста богата съ данни за личността на тоя султанъ. Най-първиятъ му любимецъ билъ нѣкой си Хасанъ-ага. Той билъ потурченъ полякъ и придружавалъ султана въ всичкитѣ му ловове и достига най-послѣ чина везиръ ²⁾. Но туй,

¹⁾ Отъ Ham.-Hellert, XI, 251-252 излиза, че Мухамедъ е ходилъ на ловъ отъ Одринъ къмъ Пловдивъ два пжти послѣдователно въ 1667 г. и 1668 г. Това ще е да погрѣшка, защото у сжщия Хамеръ по поводъ Х. Калфа се пише само за единъ маршрутъ отъ Одринъ до Пловдивъ, и той ни отнася въ 1668 г.

²⁾ Ср. Knolles, the Turkish history, vol. II, p. 141 (London, 1701); вѣобще за личността на Мухамеда: Hist. de Mohamet IV, deposedé, Amsterdam, 1688, p. 104. Knolles. II, p. 109; Relazione distinta della memorabile solennatione... del Sultan Mehemet IV, Bologna 1688; Rycaut P. London, 1682, p. 15-20; A-